

سلام به همه حسابداران عزیز که پیام آور دوستی، درستی و سلامت جامعه هستند. خبر کهنه ولی جنب و جوش تازه، همه آگاهند که از 1393/01/01 شرکت های بورسی در جهت رعایت IFRS قدم بر می دارند. آثار اقتصادی و اجتماعی استاندارد های حسابداری و گزارشگری مالی شرکت های بورسی زودتر از سایر شرکت ها ظاهر و همه گیر می شود.

نظیر تغییر استاندارد 15 که از 1393/01/01 باید رعایت شود. اکنون پر سر و صداترین خبر در این شرکت ها است. همه مدیران با نظر خواهی از حسابداران حرفه ای و استادان، نحوه برخورد را سوال می کنند. پایان خرداد ماه، سر و صداها فروکش می کند ولی سر و صدای دیگری بر پا می شود. گویا باید سری به مقررات اتحادیه اروپا بزنیم و بدانیم در سال های طولانی که سر نزدیم، مقررات چگونه تغییر کرده است. این سر زدن نو شدن است، اندیشه نو می شود و به دنبال آن شکوفه می زند و گل می کند. چشم به هم بزنیم چند سال می گذرد و انشالله سهام تعدادی از شرکت های ایرانی در بورس های اروپا مورد معامله قرار می گیرد و سهام تعدادی از شرکت های غیر ایرانی در بورس تهران ظاهر می شود.

بگذاریم به آبادی عالم قدمی

و بنوشیم ز میخانه هستی قدحی

طعم احساس جهان را بچشیم

و ببخشیم به احساس جهان خاطره ای

ما به افکار جهان درس دهیم

و ز افکار جهان مشق کنیم

آیا استادان محترم، به خصوص اعضای هیات علمی تمام وقت دانشگاه ها آماده هستند؟ چه تغییراتی باید در آموزش بدهیم؟ سالهای دور به GAAP خو کرده بودیم و کتاب های آن را ترجمه کردیم، تدریس کردیم، برنامه های درسی بر اساس آن بود.

دوازده سال قبل، استاندارد های حسابداری ایران منتشر و همه چند سالی تلاش کردیم ترجمه های قبلی را بر اساس استاندارد های ایران تعدیل کنیم. روی جلد کتاب های میانه و پیشرفته با خط درشت نوشتیم بر اساس استاندارد های ایران حالا از 1393/01/01 باید IFRS را آموزش بدهیم. چند مدت طول می کشد، دانشجویان

فعلی و فارغ التحصیلان حسابداری به لحاظ تفکری آماده پذیرش IFRS شوند؟ آیا کتاب ها را باید عوض کنیم؟ آیا با پذیرش IFRS سود شرکت ها بالا می رود یا پایین می آید؟ محافظه کاری بیشتر می شود یا کمتر؟ ارزش گذاری به روز می شود؟ آیا تفاوت هایی که ایجاد می شود مشمول مالیات است؟ اگر سود کم شود سازمان امور مالیاتی می پذیرد؟ و سوال های مشابه. نیاز به تفکر و برنامه ریزی دقیق برای آموزش داریم.

بخت از آن کسی است

که مناجات کند با کارش

آموزش اصلی ترین، ارزان ترین و مناسبترین راه بر ای رسیدن به هدف سال 1404 (بهترین در منطقه) است.

هیچ پروازی نیست، برساند ما را به قطار دو هزار

مگر انگیزه و عشق، مگر اندیشه و علم

و تقلا و تلاش

دکتر علی ثقفی

مدیر مسئول